

Kr. Pensionen udredes efter en formentlig rationelt indrettet Skala, saaledes at Pensionen bliver forholdsvis aftagende for de højere Indtægter og saaledes, at Pensionsmaksimum for Lodser er sat til 3,000 Kr. og for Enker til 1,200 Kr. Denne Ordning er blevet til ved indgaaende Overvejelser og blandt andet tilvejebragt paa Grundlag af Forslag, der er fremkommet af et Pensionsraad, der blev nedsat i Henhold til, hvad der udtales i Folketingsudvalgets Betænkning i 1912. Saaledes som Ordningen her er formet, er der i Folketinget kun indført een væsentlig Ændring, der gælder den periodiske Regulering af det procentiske Bidrag. Mod hele den her tilsigtede Ordning er der neppe nogen Indvending at fremsætte ogsaa af den Grund, at Ændringer jo vilde kræve nye indgaaende Forhandlinger mellem de Parter, som har forhandlet sig til Rette om Ordningen af Spørgsmaalet. Sundlodserierne er, som allerede nævnt, holdte udenfor, og Motivet hertil angives jo at være dette, at de tre Sundlodserier, København, Dragør og Helsingør, har selvstændige Pensionskasser med et Beløb af i alt ca. 425,000 Kr., og at de hidtil har udredt deres Pensionsbyrder uden Statstilskud. Saa vidt jeg har forstaaet, er imidlertid baade Helsingør og Dragør Lodserier villige til at indtræde i den fælles Pensionskasse, medens Københavns Lodseri har opstillet en Række Særbetingelser, der gør det naturligt at se helt bort fra Københavns Lodseris Indlemmelse i denne Pensionskasse. Københavns Lodseri er vel i det hele taget noget for sig selv, vel nærmest at betragte som et Havnelodseri ved Sundet, og kan altsaa ikke egentlig sidestilles med de andre Lodserier, der væsentlig varetager Farvandslodsning. Det er udtalt i Folketingets Betænkning, at man har ment at maatte afvente disse tre Lodseriers frivillige og samlede Tilslutning til de Betingelser, der kræves for Optagelse. I § 50 staar imidlertid, at berettigede til Optagelse i den fælles Lodspensionskasse er Sundlodserierne paa Betingelser, der fastsættes af Ministeren. Her vil jeg tillade mig at henstille til Ministeren ikke at gøre en samlet Tilslutning af de tre Lodserier til Betingelse for deres Optagelse i den fælles Pensionskasse. Saa vidt mig bekendt stilles der af Helsingørs Lodseri kun det Vilkaar for Indtræden i og for Aflevering til den fælles Pensionskasse af det paagældende Lodseris Pensions- og Begravelseskasse, der besidder 114,000 Kr., at der sikres Enkerne efter den statspensionerede Lodser $\frac{3}{5}$ af disses

nuværende Pension. Denne Fordring fra Lodseriets Side er jeg ikke i Stand til at se kan komme til at repræsentere nogen Hindring, end sige nogen afgørende Hindring, for, at denne Indtræden i den fælles Pensionskasse kunde finde Sted. Tanken om Optagelse af Dragør og Helsingør Lodserier i den fælles Pensionskasse tillader jeg mig altsaa at anbefale til den højtærede Ministers Velvillie.

Endnu skal jeg knytte et Par Bemærkninger til den tilstræbte ligelige Fordeling af Lodsfortjenesten. Lodsernes Fortjeneste er jo vidt forskellig, ligesom de Regler, hvorefter Fortjenesten finder Sted ved de forskellige Lodserier. Lodsfortjenesten er jo gennemgaaende ret anselig, vi har ikke ganske faa Lodser med en Aarsindtægt af 5,000—6,000 Kr., og enkelte har endog højere Fortjeneste, mange Lodseres Indtægt ligger omkring 4,000 Kr. Men medens saadanne Lodser er fuldt optagne af deres Tjenestegerning, har vi andre Steder Lodser, hvis hele Fortjeneste andrager omkring et Par Hundrede Kr., og som altsaa selvfølgelig maa søge Udkomme ved andet Erhverv. Og det er for at raade Bod paa saadanne uheldige Indtægtsforhold, at der er optaget den af mig for nævnte Bestemmelse i Slutningen af § 41 om Statstilskud til de Lodserier, hvis Indtægtsforhold gør dette ønskeligt. Mange Lodserier har allerede haft gennemført et Lighedelings Princip, og saa vidt jeg har forstaaet, har der ikke ved noget af de andre Lodserier — helt bortset fra Sundlodserierne — været rejst nogen egentlig Indsigelse mod Gennemførelsen af dette Delingsprincip. Den højtærede Minister gjorde under Behandlingen af dette Spørgsmaal i det andet høje Ting nærmerede Rede for, at der var 12 Lodserier, hvis Interesser dette Spørgsmaal vilde berøre, idet det nemlig er bestemt i § 72, at hvor Lighedeling ikke har været indført, skal Ordningen ikke træde i Kraft straks, medmindre der blandt det tjenestegørende Lods-personale er Stemmeferhed derfor, og i det langt overvejende Antal Tilfælde er der Stemmeferhed derfor. I andet Fald skal man tilstræbe i Løbet af en 10-aarig Periode gennem en jævn Overgang at faa indført denne Lighedeling. Jeg for mit Vedkommende vil vedgaa, at jeg ikke er helt sikker paa, at Principet i og for sig er rigtigt, thi det er ikke i Overensstemmelse med det ellers gældende Princip, at den længere Tjeneste betinger et større Vederlag. Men hvis Principet er rigtigt ved Lodserier udenfor Sundlodserierne, synes det mig i og for sig ogsaa, at det maatte være rigtigt